

Народився 25 листопада 1929 р. у с. Турильче Борщівського району на Тернопільщині.

У 1953 р. закінчив ЛПІ та вступив в аспірантуру при Інституті нафти АН СРСР (м. Москва). Під керівництвом проф. Л. О. Шрейнера Б. В. Байдюк вивчав деформування стінок свердловини під впливом комплексу навантажень — гірських порід і тиску у свердловині в процесі її буріння, та в 1958 р. здобув учений ступінь кандидата технічних наук.

У 1964 р. Броніслав Васильович очолив лабораторію ВНДІБТґу. З цією установою пов'язані чотири десятиріччя його наукових пошуків. Завдяки зусиллям ученого на основі комплексних досліджень фізико-механічних властивостей гірських порід було сформовано новий науковий напрям та створено оригінальну апаратурно-методичну базу, а у 80-х рр. ХХ ст. — концепцію науковообґрунтованого підходу до оцінювання критеріїв буримості гірських порід і раціонального вибору засобів їх руйнування в процесі поглиблення свердловини.

Останні 20 років Б. В. Байдюк вивчав взаємодію гірської породи зі свердловинним флюїдом, розробив оригінальну методіку дослідження бурового шламу, яка дала можливість оперативно регулювати режими буріння. Учений створив спеціальні бомби для вивчення руйнування порід при великих гідростатичних тисках, а також в умовах різних поєднань величин гірського тиску (вертикального і бічного) та гідростатичного тиску у свердловині, що дало можливість прогнозувати характер руйнування гірських порід за наявності розтяжних напружень на вибої свердловини.

Найвагомішими досягненнями вченого є монографія «Механические свойства горных пород при высоких давлениях и температурах», перша галузева методика з оцінювання механічних властивостей гірських порід, «Методическое руководство по определению и использованию показателей свойств горных пород

Байдюк Броніслав Васильович

Кандидат технічних наук,
іноземний член УНГА, фахівець
у сфері буріння свердловин

в буренні», «Альбом сводных классификационных разрезов типовых нефтегазовых площадей СРСР», «Буровые комплексы. Современные технологии и оборудование», низка авторських свідоцтв і патентів на винаходи, десятки наукових статей.

Броніслав Васильович приділяв увагу розвитку підготовки українських наукових кадрів у сфері буріння: під його керівництвом захищено сім кандидатських дисертацій. Своє зацікавлення рівнем буріння свердловин в Україні він підтвердив публікацією (у співавторстві з Р. С. Яремійчуком) «Напрямки створення української технології буріння свердловин, конкурентоспроможної на світовому рівні», яка акцентувала увагу на розробці сучасної вітчизняної технології буріння глибоких вертикальних, а також свердловин складної конфігурації з використанням електробурів із постійним струмом.

Нагороджений державною медаллю, медалями ВДНГ СРСР. Йому присвоєно почесне звання «Почесний нафтовик».

Помер 15 грудня 2010 р. у Москві.

Народився 15 травня 1935 р. у с. Воронівці Теофіпольсько-го району Хмельницької області.

У 1959 р. закінчив Львівський політехнічний інститут (спеціальність «Розробка нафтових і газових родовищ») та почав працювати оператором із видобування газу і конденсату на Шебелинському газовому промислі. Пройшов шлях майстра з видобування газу, старшого інженера, завідувача газового промислу, інженера ВТВ, начальника виробничого відділу Шебелинського ГПТ.

У 1970 р. В. В. Бак був переведений на посаду головного інженера у Харківське газопромислове управління.

Протягом 1972–1974 рр. навчався на курсах із економіки і організації управління промислових виробництв при Харківському політехнічному інституті.

У 1974 р. Василь Васильович був призначений директором ВО «Якутгазпром». Зробив великий внесок у розвиток видобування і транспортування газу, буріння газових та нафтових свердловин, облаштування газових і нафтових промислів. За його участю розроблена та реалізована генеральна схема розвитку газовидобування в Республіці Саха (Якутія), створені: дослідна станція-свердловина для спостереження за багаторічномерзлими породами під час буріння свердловин і видобування газу, дослідна установка з переробки газового конденсату, дослідні підземні сховища у багаторічномерзлих породах для утилізації та зберігання зріджених вуглеводнів, надійна газотранспортна система, яка забезпечує газопостачання центральних і західних районів республіки. Брав участь в освоєнні трьох газонафтових родовищ.

У 1981 р. закінчив курси в Академії народного господарства при Раді Міністрів СРСР (м. Москва).

Протягом 1984–1998 рр. обіймав посаду головного інженера в Українському науково-дослідному інституті природних газів,

Бак Василь Васильович

Гірничий інженер, фахівець
у сфері розробки нафтових і
газових родовищ,
управлінець

з 1998 до 2004 р. — головного технолога інституту (за контрактом). Василь Бак налагоджував діяльність підпорядкованих відділів та служб для інженерно-технічного забезпечення програм наукових досліджень, поточних і перспективних планів впровадження нових технологій, займався удосконаленням організації виробництва, науково-дослідних та проектно-конструкторських робіт, визначав напрями науково-дослідних, проектно-конструкторських і експериментальних робіт у сфері техніки та технології видобування, переробки газу, автоматизації і телемеханізації виробничих об'єктів тощо.

Є співавтором кількох винаходів: «Спосіб розробки газоконденсатного покладу», «Спосіб депарафінізації вуглеводневого конденсату», «Спосіб отримання зрідженого вуглеводневого газу», «Засіб отримання метанолу». Має авторські свідоцтва та патенти.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», премією НТТ НГП ім. акад. І. М. Губкіна. Він — почесний працівник ДК «Укргазвидобування».